

UBI rapport over BIEN 2016 i Seoul

af Jon Seemann Pedersen

UBI rapport over BIEN 2016 i Seoul

Indholdsfortegnelse

<u>Konkluderende Referat.....</u>	<u>3</u>
<u>Sponsor – OverskudsSamfundet.....</u>	<u>4</u>
<u>Speciel tak til.....</u>	<u>5</u>
<u>Introduktion til Seoul Kongressen 2016.....</u>	<u>6</u>
<u>Den 16. BIEN Kongres Seoul 2016.....</u>	<u>7</u>
<u>Førstehåndsindtrykket ved indgangen.....</u>	<u>7</u>
<u>Praktiske forhold ved kongressen.....</u>	<u>7</u>
<u>Nøgletalerne til kongressen.....</u>	<u>8</u>
<u>Hvilke præsentationer jeg især fandt interessante.....</u>	<u>8</u>
<u>Jan Otto Andersson.....</u>	<u>8</u>
<u>Nam Hoon Kang.....</u>	<u>9</u>
<u>Sarath Davala.....</u>	<u>10</u>
<u>David Casassas.....</u>	<u>12</u>
<u>Evelyn L. Forget.....</u>	<u>13</u>
<u>Katja Kipping.....</u>	<u>15</u>
<u>Peter Brake.....</u>	<u>16</u>
<u>Sandhya Anantharaman.....</u>	<u>17</u>
<u>Jaehong Lim.....</u>	<u>17</u>
<u>Joffre Balce.....</u>	<u>17</u>
<u>Inspiration til eget arbejde.....</u>	<u>18</u>
<u>General Assembly.....</u>	<u>19</u>
<u>Budskab fra Barb Jacobson.....</u>	<u>19</u>
<u>Åbnings talen af Eduardo Suplicy.....</u>	<u>19</u>
<u>Kort om General Assembly.....</u>	<u>20</u>
<u>Kulturelle oplevelser og indsigter.....</u>	<u>22</u>
<u>Ankomsten til Seoul.....</u>	<u>22</u>
<u>Turen til Sogang Universitet.....</u>	<u>23</u>
<u>Kakerlakken og water gun festival.....</u>	<u>24</u>
<u>Forbudslandet.....</u>	<u>25</u>
<u>Samtaler om Danmark og den sydkoreanske tiger.....</u>	<u>25</u>
<u>Kulturejsen i udkanten af Seoul.....</u>	<u>27</u>
<u>Blomstercaféen.....</u>	<u>27</u>
<u>Foreningshus og café.....</u>	<u>27</u>
<u>Joesan dynasti højgrav.....</u>	<u>28</u>
<u>Grundtvigiansk inspireret kulturcenter.....</u>	<u>28</u>
<u>Cow & Dogs.....</u>	<u>29</u>
<u>På gensyn.....</u>	<u>29</u>

Konkluderende Referat

Det konkluderende referat opsummerer det, som jeg mener er mine vigtigste betragtninger.

For større arrangementer, som inkluderer deltagere fra ikke-engelske lande, bør vi indføre tolke, der kan oversætte tekster og gerne direkte tale og for princippets skyld tegnsprogstolke ved optagelser.

Det er værd at overveje, om vi skal tale for et fælles nordisk pilotprojekt med basisindkomst, for at sikre den fornødne finansiering.

Vi skal udarbejde en køreplan for et pilotprojekt, heri hvilket kvalitative og kvantitative størrelser, som vi anbefaler, der skal måles på.

Da A.I. og machine learning systemer opnår deres værdi gennem data fra brugerne, så er der et stærkt rationale for, at argumentere for en dividende til alle fra sådanne systemer.

Vi har behov for at tale om en afkobling mellem lønarbejde og indkomst, således at frihed og anden beskæftigelse anerkendes i højere grad.

UBI er en demokratisk rente, der sikre materiel sikkerhed til at kunne deltage og forme samfundet. Uden UBI ekskluderes folk fra den demokratiske proces.

UBI kan være med til at frigøre folk fra en dårlig gældscyklus og dermed forbedre livet for alle.

UBI-kreditkort bør overvejes som praktisk værktøj ved UBI pilotprojekter.

Der er en mulig etisk udfordring ved at anvende brøkpension som ens model for UBI. Derfor bør OS overveje konstruktioner, der giver gode levevilkår for immigranter.

Argumentation for UBI bør gå mere på tekniske, men forståelige koncepter, da værdidebatten fører til confirmation bias, the bandwagon effect og en uønsket Type I fejlslutning. Ved at tilvænne folk rammeforståelsen, at UBI styrker arbejdsmarkedet mod forandring, der kan en Type I fejlslutning være til basisindkomstbevægelsens fordel.

Iøjenfaldende symbolske handlinger i relation til basisindkomst bør klart overvejes.

Barb Jacobson opfordrer basisindkomstbevægelsen til at anvende www.slack.com og/eller www.trello.com og at vi bør omtale aktivister som organisatorer.

Vi skal forberede os på højrefløjsargumentet om, at UBI kun er muligt ved total fjernelse af samtlige andre overførselsindkomster.

Jeg skulle desuden viderebringe en hilsen fra Jan Otto Andersson til Erik :)

Sponsor – SamfundsTanken

Den tværpolitiske tænketank SamfundsTanken har sponsoreret Jon Seemann Pedersens rejse som repræsentant for både BIEN DK, som international sekretær, og Samfundstanken, som Analytiker og taler, ved BIEN 2016 kongres i Seoul, Sogang Universitet.

Nærmere info om SamfundsTanken kan findes på følgende adresse:

<http://www.samfundstanken.dk/>

Der opstod problemer med rejsen, så det var ikke muligt at deltage i konferencens første dag, altså den 7. juli, men Jon deltog den 8. og 9. juli samt mødtes med flere af deltagerne dagene efter. Jon kom tilbage til Danmark den 13. Juli.

Speciel tak til...

SamfundsTanken for at sponsorere rejsen tur/retur mellem Seoul og København.

BIEN Danmark for at åbne op for muligheden for min deltagelse på kongressen.

Og især til alle **arrangørerne bag 16th BIEN Congress, Seoul 2016**. Som det vil fremgå i rapporten, så har de planlagt og gennemført kongressen på meget tilfredsstillende vis og udvist enorm gæstfrihed.

☐ ☐ ☐ - Jeong Yiji – for at tage mig med på en fantastisk kulturel rundtur sammen med to af hendes tidligere medstuderende - ☐ ☐ ☐ Hwang Kyeongmin, ☐ ☐ ☐ Ham Ji A og deres tidligere professor ☐ ☐ ☐ Kim Jin a.

Introduktion til Seoul Kongressen 2016

”Social og økologisk transformation og basisindkomst” var overskriften på dette års kongres. Derudover kunne alle læse følgende appetitvækker:

”All could agree that our time is bleak, even though he or she is not a pessimist. Global capitalism, under the name of neoliberalism, has not only brought on an immense social polarization, but also disintegrated the society itself. Conflicts among individuals and social groups, moral decadence and culture of despair have been so endemic that we can’t help throwing the old question, in little bit modified fashion: Barbarism or Change? We have another question. Exhaustion of resource and climate change which have begun since the Industrial Revolution and been accelerated in recent years force us to interrogate the sustainability of human life itself. So this interrogation can’t help but intersect the question which we threw above: Destruction or life? This is the scene in which our theme, ‘Social and Ecological and Basic Income’ is laid. ”

Har neoliberalismen bragt os barbari eller forandring? Ødelæggelse eller liv? Arrangørerne bringer et meget klart budskab ved dette års arrangement. Neoliberalismen er problemet og derfor skal vi snakke om det, som jeg fristes til at kalde for social, miljømæssig og økonomisk bæredygtighed, ved dette års kongres.

Rapporten er opdelt således, at jeg først skriver om de praktiske forhold ved kongressen. Efterfølgende vil I kunne læse referater/beskrivelser af udvalgte præsentationer.

Der vil desuden være en kort gennemgang af *General Assembly* – BIEN’s årsmøde, som fulgte direkte efter selve kongressen.

Jeg vil desuden i afsnittet ”Kulturelle oplevelser og indsigter” fortælle om mine egne oplevelser af, at have været i Seoul og især kæde det sammen med den følelse, som er nævnt I overstående citat: opløsning af samfundet og konflikten mellem individet og sociale gruppe.

Jeg har skrevet rapporten med mange personlige tanker. Det betyder at jeg inddrager mange af mine egne fortolkninger og overvejelser undervejs i rapporten.

Den 16. BIEN Kongres Seoul 2016

Kongressen fandt sted på Sogang universitet i Da-san hallen, der kan huse 300 mennesker. Sogang universitet ligger i nabolaget Sinchon, et område, der indeholder mange universiteter, studerende og et aktivt natte- og kulturliv.

Førstehåndsindtrykket ved indgangen

Ved ankomst til kongressen blev jeg mødt af en række frivillige og arrangører, der hurtigt dirigerede mig hen til, hvor jeg skulle anmelde min ankomst. Selvom der var opstået en fejl, hvor mit navn ikke var printet ud på et navneskilt, så blev dette løst på omkring 30 sekunder og jeg kunne deltage i kongressen med navneskilt. For at kunne deltage i kongressen, hvad end man er taler eller gæst, kunne man vælge at betale enten \$50 eller \$100. Det var også muligt at tilmelde sig en tur til DMZ – den koreanske afmilitariserede zone – den 10. juli for \$10 ekstra.

Praktiske forhold ved kongressen

Der var fri afbenyttelse af kildevand, forskellige typer juice, kaffe, te og varierende lette snacks. Derudover modtog alle ”basisindkomst” i form af en række kuponer, der kunne bruges til at købe specialvarer.

Alle deltagere fik en mulepose med UBI materiale, en termokop, mappe, brochurer og det meget brugbare katalog med abstrakts fra oplægsholderne både på engelsk og koreansk og i visse tilfælde tysk eller spansk.

Der var nogle borde med en række af de frivillige, der bød deltagere velkommen til at deltage i en række små aktiviteter, der på den ene eller anden facon handlede om basisindkomst. Jeg plantede bl.a. en lille plante, der skulle symbolisere hvordan basisindkomst virker – og give den et navn. Jeg besluttede mig efter lidt tid for navnet ”Earthbound” med inspiration fra det japanske spil af samme navn.

Det var muligt at købe bøger om basisindkomst, T-shirt og andre småting. Derudover var der også diverse foldere fra basisindkomstgrupper. Ved siden af registreringsranken var der mulighed for at låne en øresnegl imod at give ens businesscard eller anden dokumentation på sig selv. Oversættere sad i en sort boks i præsentationssalen, så de kunne oversætte fra engelsk, spansk, japansk eller tysk til koreansk eller koreansk til engelsk – direkte.

Dette var meget brugbart, da det var klart og forståeligt engelsk, samme stemme hver gang og gjorde det nemmere for visse talere.

Der var også en tegnsprogstolk, så selv døve eller hørehæmmede kunne følge med i de væsentlige præsentationer.

Planlægning og gennemførelse af kongressen var i det hele taget meget tilfredsstillende og især deres brug af tolke og materiale mener jeg vi i høj grad bør kopiere.

UBI rapport over BIEN 2016 i Seoul

Nøgletalerne til kongressen

Listen af prominente talere var økonomerne Jan Otto Andersson, Toru Yamamori, Nam Hoon Kang, John Robert Scott Andretta og Evelyn L. Forget.

Fra andre professioner var der fremmøde af Statskundskaber Zhiyuan Cui, en af personerne bag basisindkomstekspérimentet i Indien, Sarath Davala, filosoffen Phillipe Van Parijs, tyske parlamentsmedlem Katja Kipping og sociologen David Cassas fra Spanien.

Oversigten over nøgletalerne findes på følgende link: <http://bien2016.org/en/speakers/>

Hvilke præsentationer jeg især fandt interessante

Kongressen var spækket med taler, så jeg har kun inkluderet de præsentationer, som jeg selv enten har læst eller været tilhører til og som jeg desuden fandt interessante. Der var dog en række præsentationer, der havde en feministisk tilgang, både teoretisk og historisk, men det er ikke et emne, der generelt vækker min interesse, uden at det skal forstås som en kritik af feminisme, fx gjorde Toru det ganske udmærket og er absolut relevant for basisindkomstdebatten.

Jan Otto Andersson

Does Basic Income Fit The Nordic Welfare State?

Andersson gav en kort udlægning af forskellen på Korporatist regimer og den social-demokratiske velfærdsstatsmodel.

At høre om den skandinaviske model er for mange koreanere ganske overraskende, da de praktisk talt ingen velfærdsydelser har eller kun i ganske begrænset omfang. Gennem egne samtaler fandt jeg frem til, at mange koreaner betragter Norden som lidt af et utopia, især i lyset af, at vi har næsten gratis offentlige ydelser inden for arbejdsløshedsydelser, børnebidrag, folkepension, studiestøtte, barselsordninger, sygedagpange og førtidspension.

UBI rapport over BIEN 2016 i Seoul

Jan fortalte dog også om en del af de udfordringer, som vi er begyndt at støde på i Norden, heriblandt:

- Kronisk arbejdsløshed og udbredelse af prækariatet.
- Øget ulighed og social polarisering
- Kommersialisering og New Public Management af velfærdsstaten
- Væsentlig forøgelse af ældre, der har brug for pension
- Populistisk xenofobi
- Socialdemokratiske partier, hvis visioner og vælgergrundlag smuldrer.

Jan fortalte kort om flexicurity modellen og udfordringen med at reformere systemet pga. modstand fra socialdemokratiske partier. En udfordring, der bestemt også er gældende i Danmark.

Men mest væsentligt, for mit vedkommende, fortalte han om problemer med det kommende pilotprojekt med basisindkomst i Finland:

- Budgettet er kun 20 mio. euro eller ca. 149 mio. kr.
- Den eneste effekt de vil undersøge er, om det kan øge arbejdsudbuddet
- Fuldkommen tilfældig valg af deltagere under et bestemt indkomstniveau, så det kan blive svært at undersøge lokale effekter og interaktioner mellem forskellige variable.
- Forsøget vil kun vare 2 år, formentligt fra 2018
- Ifølge deres grundlov skal alle borgere behandles lige, hvorfor dette giver udfordringer til gennemførelsen af forsøget.

Jeg ser det som yderst væsentligt, at vi udarbejder en strategi for at påvirke udviklingen af pilotprojektet i Finland.

Af de nævnte problematikker finder jeg især budgettet problematisk. Det er den største begrænsning for forsøget. Selv hvis der var opbakning til en mere omfattende undersøgelse, så bliver der næppe mulighed for at teste forskellige niveauer af basisindkomst og ej heller ressourcer til at indsamle andre væsentlige informationer, såsom hvordan det påvirker folks helbred og hvilke former for arbejde deltagerne ender med at beskæftige sig med.

Det er måske værd at overveje, især i forbindelse med det kommende UBI Nordic konference på Christiansborg, at opfordre til et samarbejde, der kan sikre den fornødne finansiering, fx et fælles nordisk samarbejde om et pilotprojekt.

Nam Hoon Kang

Artificial Intelligence and the Right to Universal Basic Income

Essensen af hans præsentation var at automatisering gennem A.I. og machine learning sker på grundlag af, at vi alle bidrager til at optimere processen i A.I. og machine learning systemer og derfor er der et rationale for at give alle deltagere i processen en andel af fortjenesten skabt gennem A.I. programmerne, der automatiserer arbejde.

De generaliserede komponenter er hardware, algoritmer og brugere. Udgangspunktet er altså, at A.I. systemerne ikke kan bidrage med noget, medmindre der er et datagrundlag gennem brugerne af systemet.

En af deltagerne kom med indvendingen at hans artikel ikke redegjorde for betydningen af indtjening fra reklamer og køb af data.

UBI rapport over BIEN 2016 i Seoul

Præsentationen af hans artikel gav efter min mening en god rammeforståelse af arbejde i relation til A.I. og basisindkomst, der samtidig er meget fri fra fremmed kulturel indflydelse.

Sarath Davala

The Emancipatory Power of Basic Income: An Optimistic Note from Indian Experience

Denne præsentation fandt jeg især interessant pga. min egen interesse i gældens idéhistorie. Sarath skaber først et billede af et typisk samfund: En familie med to forældre og fire børn har en halv hektar land. Der er en landsby, hvor de, der har råd, lægger plasticrør for at føre vand fra en sø til deres marker og nogle deles om disse vandforbindelser. Hvor godt familien klarer sig afhænger af en række faktorer såsom regn, dyrkning, penge til at købe input m.m. - men der er også en anden meget væsentlig faktor.

Bytteøkonomi eksisterer side om side med pengeøkonomien. Mange bønder betales i korn af jordejeren. Personligt vil jeg ikke kalde dette for bytteøkonomi, men det var præsentationens fremstilling. Udover at jordejeren betaler bønderne med korn, så fungerer han også som pengeudlåner, hvilket skaber gældsband. En person, der er i gæld til jordejeren kaldes for "Naukar" hvilket oversat betyder "Tjener". Der er altså kun teknisk forskel på gældsbandet og stavnsbandet, men i praksis det samme.

Livet som bonde er karakteriseret af følgende to faktorer:

- (a) Usikkerhed omkring kultivering/dyrkning og løn.
- (b) Ond cyklus af gæld: pga. usikkerheden, så lever de fleste bønder med noget gæld. Når de betaler deres gæld tilbage, så kan det ske, at de ikke har penge til dem selv og derfor bliver nødt til at tage mere lån. Det er en gældsfølde.

Baseret på tidligere forsøg og deres egne rationaler, har de fremsat fire forskellige effekter af basisindkomst:

1. **Physical Well-being Effect (PW)**
2. **Living Conditions Effect (LC)**
3. **Psychological Effect (P)**
4. **Social Solidarity Effect (SS)**

1. PW effekten

Basisindkomst fører direkte til, at med mere likviditet, så anskaffer bønderne sig tilstrækkelig mængder føde og begynder at købe og tage deres medicin. De bliver istand til at klare økonomiske chok meget nemmere, som fx pludselig sygdom, giftemål, nyfødte børn m.m., som de ellers normalt var nødsaget til at tage lån for at klare sig gennem.

Et væsentligt problem er, at uden basisindkomst, så besøger bønderne måske en læge i tre uger og dropper derefter besøgene, når de har det lidt bedre. Resultatet er, at de ikke bliver tilstrækkelige raske, fordi de ikke besøger lægen nok.

UBI rapport over BIEN 2016 i Seoul

2. LC effekten

(a) Gældsfrihed: Basisindkomsten har ikke kunnet betale al bondefamiliernes gæld af, men det gør, at de tager færre smålån. Når de har brug for penge, så forsøger de i højere grad at få hjælp af deres naboer, venner og familie, inden de tager til pengeudlånere.

(b) Aktiver: selvom basisindkomst betales til den enkelte, så samler familierne som regel beløbet i en fællespulje. Selvom en familie på fem kun fik \$18 så var det alligevel $\frac{1}{4}$ af deres husstandsindkomst. Pga. denne pengeindsprøjtning, så fik de råderum til at investere i nye værktøjer og husdyr til produktionen på gården eller starte nye virksomheder.

3. P effekten

Efter at bønderne modtog basisindkomst, så begyndte de i højere grad at planlægge for deres fremtid. De begynder at lave bevidste investeringer for fremtiden og om de gode ting, de kan skabe for deres liv. Bønderne får en oplevelse af sikkerhed og træffer generelt bedre beslutninger. Der er håb og visioner om en fremtid, uden at være gældsbundet.

4. SS effekten

Bønderne, deres børn og de ældre fik en øget bevidsthed om deres berettigelse til at være tilstede. Hvis Hovedbonden samlede til en fællespulje, så vidste han, at det var på vegne af alle i husholdningen og derfor skabte det en forståelse for, at projekterne skete i fællesskab. Folkene i landsbyen opnåede en følelse af, at de faktisk bidrog til fællesskabet med følgevirkningen, at solidaritet og sammenhold i familien blev styrket.

Som Sarath selv siger: basisindkomsten har her en positiv og frigørende opgående spiral effekt. Derfor er basisindkomst meget mere end en pengeoverførelse: det er frigørende, transformativt og bemyndigende.

Især for den kommende UBI Nordic konference på Christiansborg er det meget værdifuldt at medtage disse betragtninger og erfaringer, da måling af disse effekter skal muliggøres allerede ved planlægningen af et pilotprojekt med basisindkomst.

Jeg anbefaler altså grundlæggende, at vi fokuserer på at udarbejde en vejledning til pilotprojekter af basisindkomst, der medtager hvilke effekter, der skal regnes på og hvordan visse kvalitative såvel som kvantitative begreber måles.

UBI rapport over BIEN 2016 i Seoul

David Casassas

Basic Income and Social Emancipation: A New Road to Socialism

Den spanske sociolog præsenterede en række teser om social frigørelse især med afsæt i republikanske og socialistiske fortolkninger.

Den sociale frigørelse i dette argument skal skabe muligheden for at afkoble en af de væsentligste disciplinerende mekanismer i et kapitalistisk samfund, nemlig arbejdets obligatoriske art.

Præsentationen var meget akademisk og ideologisk anlagt, men der hvor jeg især selv kan se en relevans i hans analyse, er at anskue basisindkomst som en måde at afkoble indkomst og økonomisk sikkerhed fra arbejde.

Fra et økonomisk fagligt perspektiv, så er forslaget om ubetinget basisindkomst i bund og grund næsten det samme som det, der sker med landbruget i EU. Gennem de seneste 30 år er landbrugsstøtten gået fra at være givet som produktionsstøtte til arealstøtte og nu (2014-) til Enkeltbetalingsordningen, som dog stadig gives per areal, men visse krav skal opfyldes og pengene skal bruges på en bestemt måde. Landbruget er således under en ordning, som vi kunne kalde for betinget basisindkomst, som dog fagligt kaldes for afkoblet støtte. Det kan demonstreres ret simpelt, at afkoblet støtte er mindre forvridende for markedsmekanismerne end koblet støtte (fx produktionsstøtte og arealstøtte). Det samme rationale kan overføres til betinget såvel som ubetinget basisindkomst når vi sammenligner det med dagpenge, kontanthjælp og overenskomster.

Hans præsentation er således et væsentligt bidrag til, hvordan vi bør kommunikere med rød-grønne politikere og vælgere.

UBI rapport over BIEN 2016 i Seoul

Evelyn L. Forget

A Guaranteed Income is Simpler, Less Costly and More Dignified

Præsentationen handlede naturligvis om det Canadiske Mincome eksperiment fra 1974-1979, men også den seneste interesse i at reformere det Canadiske skattesystem, således at fattige kan hjælpes bedre.

Som mange læsere af denne rapport formentligt ved, så var der kun to grupper, der arbejdede mindre med en basisindkomst: gifte kvinder, der brugte det til at forlænge deres barselperiode, der kun var på 4-6 uger, men mange kvinder begyndte også at blive en del af arbejdsmarkedet i denne periode. Unge mænd arbejdede også mindre.

Herfra blev det mere interessant. Evelyn fortæller at fordi al data var i papirform – 1.800 bokse – og det etiske råd vurderede, at det ikke var videnskabeligt forsvarligt at kontakte familierne, der deltog i eksperimentet, så var adgangen til at undersøge eksperimentet nærmere ganske begrænset. Evelyn stillede sig selv spørgsmålet: rationalet for hvorfor gifte kvinder arbejdede mindre var rimelig åbenlyst og dokumenteret, men hvad med de unge mænd? Efter lidt hjælp af ven fra Manitoba afdeling for Uddannelse, så kom resultatet frem: High school og dimission blev øget væsentligt i perioden.

Evelyn skrev artikler i lokalavisen og deltog i radiointerviews, hvor hun opfordrede de tidligere deltager til at ringe ind og fortælle om deres oplevelse med eksperimentet. De tidligere unge mænd bekræftede kvalitativt dataen fra perioden i landsbyen: forældrene kunne støtte deres sønner i længere tid og mændene havde derfor nemmere ved at opnå bedre uddannelse

Som formentligt mange læsere af denne rapport også ved, så viser data fra perioden, at sundhedsomkostningerne faldt med 8,5 pct. hvilket i høj grad skyldtes bedre mental helbred.

Hun mener det er muligt at opdele argumenterne for at erstatte velfærdsstaten med basisindkomst i følgende fire kategorier:

1. Bedre reaktion på forandringer i arbejdsmarkedet,
2. Mindre bureaukrati,
3. Færre omkostninger i et forenklet system,
4. Bemyndigende, der samtidig giver incitament til arbejde.

Jeg er enig i disse argumenter. Det første argument er fra et politisk og økonomisk perspektiv at fremhæve – især når vi skal klæde politikere på til at fremhæve potentialet bag UBI. Kontanthjælp og dagpenge har to generelle formål: økonomisk tryghed og stabilitet i perioder uden arbejde, for arbejdsklare mennesker og mulighed for at gennemgå den fornødne jobtræning, som en ny potentiel stilling indebærer.

Selvom det 4. argument er relevant og højst sandsynligvis korrekt, så er det måske ikke så gavnligt at anvende dette argument. Argumentation i denne bane kan lede til, at modstandere af systemet kan udnytte confirmation bias og the bandwagon effect. Lad mig forklare:

To politikere bliver stillet spørgsmålet om hvad de mener om basisindkomst. Den ene er en fortaler og siger, at det er bemyndigende og samtidig giver incitament til arbejde. Den anden politiker er imod basisindkomst og siger at folk mister motivationen til at arbejde: bare se på Carina og dovne-Robert. Lytterne har nu to udsagn at forholde sig til og de kan potentiel dele vandene. Folk, der er for finder resonans i, at det vil være bemyndigende og skaber mindre pres til at deltage i en række

UBI rapport over BIEN 2016 i Seoul

overflødige kurser: de bekræfter udsagnet. Det samme gælder folk, der anser Carina og Robert som eksempler på det dårlige ved vores velfærdssystem: de har hørt det før og tror på det, så deres forestillinger bekræftes. Det kaldes confirmation bias. Den anden effekt er, at en stor repræsentation i folketinget er af denne holdning, så derfor ”hopper” de med på vognen. Dette kaldes for the bandwagon effect. Andre kognitive processor finder sted, men vil blot cementere mit eksempel mere og ikke tilføje andet end nuancer.

Det er på denne baggrund, at jeg vil opfordre til ikke at anvende argumentet om, at det er bemyndigende. Det er nemlig meget svære, og kræver større grad af kognitiv dissonans (genstridige oplysninger omfortolkes til ens eget synspunkt), at modstå argumentet om, at forbedre fleksibiliteten i arbejdsmarkedet og arbejdsmarkedet derfor står stærkere mod forandringer. Hvis tilhører har denne rammeforståelse, så er det også nemmere at acceptere argumentet om teknologisk arbejdsløshed, da denne indvending indebærer rammeforståelsen, at UBI øgede fleksibiliteten på arbejdsmarkedet. Folk har nemmere ved at skifte til en ny stilling eller sikres mod tab af indkomst fuldstændig hvis det nu skulle være tilfælde. På denne måde er der også grundlag for at vende perceptionen om Type I og Type II fejl: falsk-positiv og positiv-falsk: hvis folk ikke tænker, at teknologisk arbejdsløshed er en reel trussel, så er folk mere tilbøjelige til at afvise UBI selv hvis det skulle vise sig at være en Type I fejl. Hvis de tror, at teknologisk arbejdsløshed er en reel trussel, så vil de være mere tilbøjelige til at acceptere UBI og dermed mere tilbøjelige til en Type I fejl, hvor fejlen potentiel er, at UBI er overflødig, men nok meget godt alligevel.

Nok om adfærdsøkonomi – lad os kigge nærmere på resten af præsentationen.

Hun har angivet to eksempler på hvordan eksperimentet bidrog til bemyndigelse og vedvarende beskæftigelse: Evelyn har et billede af en gammel brugt pick-up lastbil. Familien havde et havemarked, hvor de var afhængige af en gammel lastbil. Da lastbilen en dag gik i stykker, så havde de pga. basisindkomsten mulighed for at købe en ny brugt lastbil og dermed forsætte deres forretning. Det er denne lastbil som Evelyn har et billede af.

Et andet eksempel er fra en bibliotekar, der opsagde sin stilling. Den velfærdsydelse som hun var på tidligere tillod hende ikke i at begynde på jobtræning, men med basisindkomsten var dette nu hendes eget valg og ansvar, så bibliotekaren kunne nu tage jobtræning, som førte til et deltidsjob og senere hen et fuldtidsjob.

Især fortællingen om bibliotekaren synes jeg er vigtigt i et dansk perspektiv: muligheden for i første omgang at tage i praktik, derefter deltid for senere hen at komme på fuldtid er ikke rigtig en væsentlig mulighed i øjeblikket – i hvert fald ikke uden kontrol af jobcentre og a-kasserne. Det er en stor økonomisk risiko at ansætte en ny medarbejder på fuldtid.

Evelyn nævnte også nogle af de indvendinger som kommer mod basisindkomst:

1. Basisindkomst nedsætter lønningsniveauet
2. Basisindkomst vil forværre kvindernes position ved at tillade dem at holde sig uden for arbejdsmarkedet.
3. Basisindkomst vil skabe inflation pga. øget lejepriser

Evelyn kom med hendes modargumenter, som jeg ikke personligt fandt helt overbevisende, men argumenterne er ikke uvæsentlige.

UBI rapport over BIEN 2016 i Seoul

Eksperimentet forårsagede ikke øgede priser. Derfor er der ikke empirisk evidens for, at inflationen øges. Her er min personlige indvending at størrelsen og varigheden af eksperimentet ikke var stort nok til at skabe en økonomisk signifikant effekt. Størrelsen og varigheden af eksperimentet mener jeg også er afgørende for, at vi ikke har set nedsat eller forøgelse af lønningsniveauet.

Det er korrekt, at folk ikke uden videre vil tage et hvilket som helst job og derfor er der en række lavtlønnede jobs som kan opnå øget lønningsniveau, men arbejde som er med til at give identitet, værdighed og velvære kunne jeg nemt forestille mig vil falde i lønningsniveau. Min påstand er, at det er spekulativt om det har en effekt eller ej.

Jeg er dog enig med Evelyn om, at det ikke nødvendigvis er et problem for kvinder: børnepasning er gavnligt for samfundet som helhed og kvinderne har mulighed for at spare op og tage jobtræning senere hen hvis de ønsker dette. Det vil dog stadigvæk potentielt føre til en fordeling, hvor mænd tjener flere penge end kvinder og kan derfor problematisere lønninger for det samme type arbejde mellem mænd og kvinder.

Det gode liv er ikke nødvendigvis forbundet med karriere, der giver en høj lønning.

Katja Kipping

Unconditional Basic Income as a Fixed Rate of Democracy: Safeguarding the Social Freedom and Economic Power of All People

Katja Kipping er bl.a. inspireret af David Cassasas. Katja Kipping argumenterer dog for basisindkomst som en fast rente af demokratiet med afsæt i en republikansk forståelse af frihed.

Ubetinget basisindkomst skal monetært sikre nødvendige aspekter for deltagelse i et politisk fællesskab og at der skal være fri adgang til offentlige goder såsom infrastruktur og serviceydelser. Dette er nødvendigt for at sikre folk socio-økonomisk uafhængige og at borgerskabet, der inkluderer økonomisk forhandlingsstyrke, således at folk aktivt kan deltage og forme samfundet.

Demokratisk deltagelse er umulig uden tilstrækkelig materiel sikkerhed samt frie og sikre forhold for social deltagelse. Folk uden denne sikkerhed bliver ekskluderet fra politisk indflydelse.

Derudover skal basisindkomst langtidssikres.

Retten til UBI skal forbindes til en moderne forståelse af borgerskab. En opdeling mellem fx nuværende borger og immigranter vil skabe problematiske politiske forhold, da majoriteten derved kan undertrykke minoriteten.

Katja Kipping har en pointe, som er værd at overveje for OverskudsSamfundet. Modellen foreslår at vi anvender brøkpension, for at sikre en bæredygtig økonomi. Det har uheldigvis den virkning, at det kan skabe problemer med at tiltrække arbejdskraft og tillade immigranter at opnå tilsvarende gode levevilkår, som dem, der lever i landet. Det er en prioritering om at kunne indføre basisindkomst eller ej, men det er værd at undersøge andre konstruktioner, som giver bedre levegrundlag for folk, der bosætter sig i landet.

Katja Kipping anvender Zygmunt Baumans argument for UBI, som i sin essens er, at det frigør stigmatiserede folk fra eksistentiel frygt.

UBI rapport over BIEN 2016 i Seoul

Hun citerer desuden et ganske interessant citat fra en tysk politiker:

”It is highly humorous that elected representatives claim that through their relatively high salaries they preserve their substantive independence and make themselves invulnerable to blackmail, but that most of these representatives do not consider it necessary to provide the same sort of independence and invulnerability to blackmail to the sovereign power, that is, to the population.”

Spehr, Christopher (2003), Gleicher als andere. Eine Grundlegung der freien Kooperation, in: Christoph Spehr (ed.), Gleicher als andere. Eine Grundlegung der freien Kooperation, Berlin, 19-115

Et sjov retorisk vending hun bruger er ”Diäten Light”, Diäten bruges om godtgørelse til parlamentsmedlemmerne. Et tilsvarende begreb kunne måske være med til at bygge bro mellem basisindkomsttilhængere og politikere.

Præsentationen indeholdte altså nogle få, men gode, betragtninger i relation til politiske forhold og basisindkomst.

Peter Brake

Costs/Benefits of a European Wide Basic Income and How to Finance It

Jeg nævner denne præsentation, da der er nogle interessante idéer til arkitekturen af en basisindkomst, der nemt kan udbredes gennem simple begrænsninger, som hvis det var et abonnement.

Han foreslår en EUBI – European Universal Basic Income – med et kreditkort hvor basisindkomsten føres ind på. Hele forslaget indeholder en del værdimæssige begrænsninger, såsom at EUBI ikke skal kunne bruges på alkohol og tobak, men bortset fra det, så foreslår han et system, hvor alle med et EUBI-kreditkort modtager et fast beløb periodisk og som kun kan anvendes i momsregistrerede virksomheder. Dette element indeholder åbenlyst en del begrænsninger, men sikres også imod betaling for sort arbejde og at pengene ikke kan anvendes uden for det registrerede system, således at pengene konstant florerer i det område, som har betalt det.

En besparende mekanisme som han foreslår er, at kortet kun kan holde 3.000 euro. Det er selvfølgelig stadigvæk muligt at have penge på en anden konto, fx fra et arbejde eller anden indkomst.

Konceptet om at bruge et kreditkort er, i min optik, et interessant redskab som både kunne fungere i praksis, men måske vigtigst i første omgang: til et pilotprojekt for basisindkomst.

UBI rapport over BIEN 2016 i Seoul

Sandhya Anantharaman

Cultural Organizing for Universal Basic Income

Sandhya argumenterede for i denne præsentation, at der er meget at hente gennem kulturelle organisationer, når det kommer til at promovere for UBI. Det første eksempel, der fremhæves var da Schweizerne samlede underskrifter nok til en afstemning, at de efterfølgende dumpede 8 mio. mønter foran parlamentet, hvilket tiltrak medieopmærksomhed.

Det næste eksempel var, at GrundEinkommen lavede verdens største plakate, som kom i Guinness rekordbog.

Jeg vurderer i hvert fald, at det er ret væsentligt at tænke i disse baner, hvad end man kunne lide disse initiativer eller ej.

Jaehong Lim

The Social, Economical and Political Impact of UBI

Jeg nævner denne præsentation, ganske kort, pga. formulering af hvordan UBI er forskellig fra velfærdsydelser:

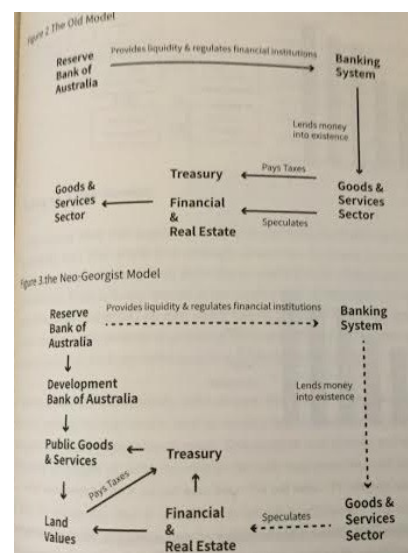
UBI er SIMPEL: det vil fjerne dødvægten ved det ineffektive bureaukratiske velfærdssystem.

UBI skaber SOCIAL SAMHØRIGHED: en betaling, der modtages af alle udligner og samler et samfund. Der er ingen skam eller stigmatisering associeret med UBI, da den ikke er valgfri, men universel. Ingen retoriske angreb på folk, der er på overførselsindkomster.

UBI øger STATSMAGTEN: Flere penge passerer gennem "regeringen" (jeg tror han mener parlamentet eller parlamentspartierne), hvilket styrker statens uafhængighed fra private interesser, men det vil ikke påvirke skatteyderne, da pengene kommer ud af en lomme og tilbage i den anden lomme.

Joffe Balce

Visse læsere af rapporten har formentligt en interesse i landbeskatning (LVT). Balce har lavet det, som han selv kalder for The Neo-Georgist Model. Den øverste figur viser det nuværende system: nationalbanken sikre, at bankvæsnets kan låne penge ind i eksistens til realsektoren, som er grundlaget for skatteindtægterne. I den nederste figur – Neo-Georgist – repræsenterer de stiplede linjer, det der langsom vil forsvinde og miste betydning. Nationalbanken sikre nu, at en nyoprettet udviklingsbank investerer i væsentlige

UBI rapport over BIEN 2016 i Seoul

offentlige goder, hvor der betales LVT, men også den finansielle sektor og ejendom betaler LVT. Den private sektor vil naturligvis stadig have mulighed for at tage lån og investere, men han mener at et Neo-Georgist system vil skabe en god cirkel.

Ifølge hans egne beregninger, så kan dette system finansieres i løbet af 5 år. Der er grafer over prisbehovet og hvordan det dækkes, men nærmere detaljer om udregningen må findes gennem kontakt til Joffre Balce.

Inspiration til eget arbejde

Min egen research gav ikke nogle signifikante resultater, så dem har jeg holdt tilbage. Jeg fik dog til kongressen inspiration til hvordan jeg nemt kan forbedre min undersøgelse. Min egen undersøgelse havde interesse i hvordan metaforer påvirker vores holdning til basisindkomst og her kom der en række metaforer og overvejelser frem undervejs, nogle kendte og andre mindre kendte:

- UBI er et bedre socialt system og bureaukrati
- UBI er frihed og fællesskab, hvilket transformerer samfundet
- UBI er (det nødvendige) produkt af automatiseringen
- Fri adgang til Internettet er Basisindkomst (vi bidrager, hele tiden, til internettet)
- UBI gør alle til kapitalister (den kapitalistiske rejse til kommunismen, slutningen på kapitalismen)
- UBI er investeringskapital

General Assembly

General Assembly havde ikke direkte noget at gøre med kongressen, men BIEN havde valgt at lægge mødet i forlængelse af selve kongressen. Inden kongressen begyndte var alle tilstedeværende repræsentanter oppe på scenen for at fortælle om deres hjemlands seneste udvikling og planer. Der var mange repræsentanter tilstede, ca. 20 medlemmer fra forskellige lande, inklusiv mig selv.

Jeg lagde hovedvægten på, at der snart er en nordisk konference på Christiansborg og opfordrede folk til at undersøge denne begivenhed nærmere.

Det var svært at holde fokus på, hvad de andre fortalte, for på trods af opfordring til at gøre det kort, så var mange af repræsentanterne meget glade for at tale på en scene fyldt med publikum i salen.

Budskab fra Barb Jacobson

Barb Jacobson opfordrede alle i basisindkomstbevægelsen at anvende to typer af programmer:

www.slack.com og

www.trello.com

Jeg kender ikke selv til slack, men har kendskab til trello, som jeg kun har gode erfaringer med. Essensen af hendes budskab er, på den ene side, at organisere og professionalisere arbejdsgrupperne rundt omkring i verdenen. På den anden side, tror jeg, at det handler om at standardisere måden vi organiserer forskellige begivenheder, så det er nemmere at samarbejde på tværs af landegrænser og sprogbarrierer. Barb Jacobson lagde mest vægt på www.slack.com.

Baseret på det rationale, så synes jeg både BIEN DK og OS klart bør overveje at benytte disse organisatoriske redskaber.

Barb Jacobson kom også med en stærk opfordring til at ændre sprogbruget om de aktive i basisindkomstgrupperne, specifikt om at omtale ”aktivister” som ”organisatorer”, da det signalerer kompetence. Dette har jeg selv tænkt mig at forsøge på fremover.

Herefter begyndte åbningsseancen til General Assembly

Åbningstalen af Eduardo Suplicy

Eduardo Suplicy, senator og fortaler for basisindkomst i Brasilien holdte en 1 time lang åbningstale. Jeg var allerede på dette tidspunkt ganske mættet med oplysninger, så jeg brugte det meste af min tid på at tale sammen med to danske antropologer, der tilfældigvis også var tilstede ved kongressen. Deres formål var ret ligetil: de ønskede at få en bedre forståelse for miljøet, menneskerne og kulturen i den internationale basisindkomstbevægelse.

Vi diskuterede lidt repræsentanternes tendens til at tale i lang tid, hvilket dog blev afbrudt af, at Eduardo Suplicy afsluttede åbningstalen med fællessang. En fællessang, der var godt støttet af hans egen entusiasme, der rev en del folk med på vognen.

UBI rapport over BIEN 2016 i Seoul

Jeg havde aldrig hørt om Eduardo Suplicy før, men Karl Wilderquist gjorde mig og andre tilhørende lidt klogere på, hvem denne mand egentlig var efter arrangementet om aftenen. Eduardo har været længe i politik og for tiden har han lidt af et kendis-image. Mange mennesker i São Paulo kender Eduardo for at gå ind for UBI og han lever et hektisk og energisk liv, der er præget af mange spontane arrangementer og pludselige forsamlinger, hvor han afholder en tale.

Karl Wilderquist opfordrede os til at besøge Eduardo inden længe, da det er en oplevelse i sig selv bare at følge med ham i hans daglige liv. Karl Wilderquist tog mod Brasilien en dag for at besøge Eduardo, og på trods af, at han ikke havde et visum (Brasilien har indført de samme visa-regler for USA, som USA har indført overfor Brasilien) modtog han et særligt diplomatisk visum fordi Eduardo sagde det var fint nok.

Eduardo er måske mest kendt for at have indført en lov i 2001, som blev underskrevet i 2004, der giver præsidenten ansvaret for at implementere en basisindkomst, der skal begynde med de fattigste i landet. Men som Karl Wilderquist fortalte, så var loven meget symbolsk. Det er muligt, at det er præsidentens ansvar at implementere basisindkomst, men der er ikke i strid med loven at ignorere implementering.

Mens jeg skrev denne rapport kom denne nyhed frem:

<http://www.basicincome.org/news/2016/07/brazil-former-senator-and-long-term-big-activist-arrested-for-protesting-the-eviction-of-poor-people/>

Men han skulle gerne være løsladt igen. En aktiv og farverig mand kan man vist godt sige om Eduardo.

Kort om General Assembly

Karl Wilderquist var ordstyrer for General Assembly, hvilket han udførte og gennemførte med stærk stemme og ånd.

Der mangler stadig en overskuelig og nem tilgængelig oversigt over beslutningerne, men jeg har samlet noget af det her:

Selve dagsordnen og mange andre ting kan findes her:

<http://www.basicincome.org/about-bien/general-assembly-2016/>

Der var en live rapport på reddit:

https://www.reddit.com/r/BasicIncome/comments/4rly26/live_reports_from_the_bien_congress_big_decisions/

opsummerende opdatering af Karl Wilderquist:

The compromise the definition & description of Basic Income worked out by a small-group yesterday (see below) was not as widely accept as we hoped. After wider discussions, a small group came up with the following revised compromise proposal. It will be presented to the General Assembly later today.

Definition in the current AISBL charter [Basic Income is] "an income unconditionally granted to all on an individual basis, without means test or work requirement" ASIBL amendment proposal: Change the above to:

UBI rapport over BIEN 2016 i Seoul

[Basic Income is] “a periodic cash payment unconditionally delivered to all on an individual basis, without means test or work requirement”

Motion 1: BIEN officially endorses the following elaboration of that definition:

That is, Basic Income has the five following characteristics:

1. Periodic: it is paid at regular intervals (for example every month), not as a one-off grant
2. Cash payment: it is paid in an appropriate medium of exchange, allowing those who receive it to decide what they spend it on. It is not, therefore, paid either in kind (such as food or services) or in vouchers dedicated to a specific use.
3. Individual: it is paid on an individual basis—and not, for instance, to households
4. Universal: it is paid to all, without means test
5. Unconditional: it is paid without a requirement to work or to demonstrate willingness-to-work.

Motion 2: A majority of members attending BIEN’s General Assembly meeting in Seoul on July 9, 2016, agreed to support a Basic Income that is stable in size and frequency and high enough to be, in combination with other social services, part of a policy strategy to eliminate material poverty and enable the social and cultural participation of every individual. We oppose the replacement of social services or entitlements, if that replacement worsens the situation of relatively disadvantage, vulnerable, or lower-income people.

In keeping with BIEN’s charter (as an organization to “serve as a link between individuals and groups committed to, or interested in, basic income”), this motion is not binding on BIEN’s members or affiliates.

Ønske om at få et tilhørsforhold til BIEN blev godkendt uden indsigelser. De nye medlemmer er: Indien, New Zealand, Quebec, Scotland, Kina og Taiwan.

Den største debat, som det også kan ses på reddit, var omkring definitionen af basisindkomst. En af de konflikter som visse folk havde stødt på var, at en række konservative/blå politisk aktive sagde at en UBI kun er muligt så længe at alle andre overførselsindkomster fjernes. Det er naturligvis forkert, men attituden er ikke uforståelig. UBI er ikke så omtalt blandt danske politikere, så denne fremstilling er anvendt, men det skulle undre mig, hvis det ikke skulle blive tilfældet. Derfor er det helt essentielt, at vi forbereder os på den form for retorik.

Efter General Assembly blev afsluttet blev vi inviteret på traditionel koreansk restaurant – betalt af arrangørerne. Det er i hvert fald noget, der bør tilskrives de sydkoreaner, som jeg har mødt på min tur: alle har været meget venlige, høflige og gæstfrie.

Kulturelle oplevelser og indsigter

I afsnittet her vil jeg fortælle om nogle af mine kulturelle oplevelser og indsigter, som jeg opnåede på min tur til Seoul, Sydkorea. Afsnittet handler ikke direkte om basisindkomst, men vil være præget af min interesse for politik, økonomi og kultur. Derudover synes jeg det er vigtigt, både for mig selv at reflektere over andre landes tilstande og mentalitet og give læserne en mulighed for at forstå sig på verdenen omkring sig. Især i denne sammenhæng vil læsere fra Danmark måske få bedre forståelse for vor egen velfærdsstat, kultur og generelle livsudfoldelse i lyset af et land, der adskiller sig væsentligt fra Danmark.

Ankomsten til Seoul

Efter en lang rejse fra Danmark til Sydkorea gennem Thailand og Hong Kong, så er jeg endelig i Seoul. Lokale sydkoreanere løber op ad rulletrapperne for at komme hurtigt gennem sikkerhedscheck-inl. Efter sikkerhedscheck-in kommer jeg endelig til lufthavnen, hvor noget af det første jeg lægger mærke til er, at det straks er muligt at købe sig et forudbetalt simkort med data på. Der er masser af ladestandere, så folk oplade deres telefoner og både ladestandere og telefoner bruges flittigt.

En taxachauffør spørger om jeg har brug for hjælp. Jeg forklarer ham at det er fint og jeg bare skal hen til toget. Taxachaufføren er venlig og fortæller mig straks hvor jeg skal gå hen – og hans anvisninger er korrekte. Den første gode lille oplevelse efter en lang rejse.

Jeg sidder herefter i toget i ca. 50 min. Undervejs kan jeg ikke lade vær med at lægge mærke til, at næsten alle passagerer sidder med deres telefon. Der er to typer af wifi-muligheder i toget, som dog koster penge, men det er muligt at anvende sit eget data – modsat visse områder i den danske metro.

Noget som gik op for mig på et senere tidspunkt, var et lille interessant design i togene/metroen var, at når toget ankommer til en station, hvor det er muligt at skifte til andre tog, så bliver der spillet en simpel jingle. Der er ingen kontrollører. En billet købes, hvor man modtager et kort, der skal bippe en gennem en automatiseret adgangs- og udgangskontrol. 500 won (ca. 3 kr.) returneres hvis man afleverer kortet i en af deres mange refund machines. Metroen har mange butikker. Når først man har rejst nogle gange i metroen, går det op for en, af det er en større undergrundsverden. Metroen/Undergrundsnetværket er enormt og har været bygget på siden 1970'erne. Den er en anelse ældre og mere storslået end det franske metro – og meget mere ren, for de af jer, der har været i Paris.

Mit første indtryk efter at være kommet op fra dybet ved Hongik Universitet, er at det lugter lidt af affald. Som det senere skulle vise sig, så er der mange områder hvor lokalbefolkningen blot samler affaldet i en stor bunke ud til gaden. Der er altså et gennemgående affaldsproblem i Seoul – om end visse områder er væsentlige mere rene end andre.

UBI rapport over BIEN 2016 i Seoul

Jeg finder nemt hen til mit Guesthouse, især godt hjulpet på vej af, at der er gratis wifi de fleste steder.

Turen til Sogang Universitet

Dagen efter vandrer jeg mod Sogang universitet. Vejret er som i Danmark, bare varmere og uden vind. Bygningerne er tårnhøje, moderne og tildels neutrale i deres udtryk. Næsten samtlige butikker har neonskilte eller anden belysning. Andre butikker er blot et hul i muren. Det er ikke smuk arkitektur, som vi ser det i Danmark med gamle bygninger, der er prydet med æstetisk facade. Danmark er meget vel et ret fladt land, men som fremmed dansker i Seoul, så føles byen flad i sit udseende. Alle sydkoreanere er tynde, mænd i hvid skjorte med få undtagelser og kvinderne lader til at fokusere meget på tøjet de går i og make-up som de har på. Sydkoreanske mænd bruger flest penge på kosmetik i verden per capita – 4 gange så meget som danske mænd, der er på andenpladsen.

Igen ser jeg synet af sydkoreanere, der alle går rundt med en telefon foran sig, men som navigerer fint rundt uden at støde ind i folk. Det fik mig til at reflektere. I Danmark såvel som resten af vesten bruger vi selv meget tid på internettet, hvad end det er smartphones, tablets eller computeren i hjemmet eller arbejdspladsen. I Sydkorea har de bare taget det et ekstra skridt videre i byrummet. Det viser på den ene side, at vi alle har en tilbøjelighed til at anvende internettet, men måske det især i Sydkorea skyldes at det er billigt og stimulerende i et land, hvor væksten har været stigende, men stadig er et tildels fattigt land sammenlignet med vesten. Jeg tænker at internettet fungerer som substitut for mange oplevelser i livet, når indkomsten ikke rækker til mere.

På min vej til Sogang universitet gik jeg forbi en grøntssagsbod. Den var slået op på gaden med grøntsager og æg liggende i bunker. Jeg fik mig dog et overraskende syn, da jeg så en ældre kvinde, som jeg regner med driver denne grøntssagsbod, stå helt foroverbøjet og løfte en brosten, langsomt, fra et sted til et andet. Synet forekom meget symbolsk frastødende: ældre kvinder skal da ikke løfte brosten og især ikke i sommerheden? Men det var virkeligheden i Seoul. En sydkoreansk professor fortalte mig, at tendensen med ældre kvinder, der sidder på gaden og sælger grøntsager, formentligt gjorde det for at have en hvis form for værdighed, men selvfølgelig også indtægt. Der er ikke meget velfærd i Sydkorea, så man må gøre hvad man kan for at klare sig gennem vejen og dagen. I Danmark har vi så et andet problem, nemlig at en del ældre mennesker bare placeres på et plejehjem uden ordentlig opsyn eller behandling. Set i lyset af de sydkoreanske ældre kvinder, så forekommer visse historier om danske plejehjem som et forbrændingsværk i dække af et plejehjem.

Til konferencen er den første deltager, som jeg har en samtale med Ping Xu fra Taiwan, som har levet de sidste mange år i USA – translatør og aktiv i Zeitgeist bevægelsen og The Venus Project. Spændende første møde til en kongres, der skulle vise sig at være frugtbar og interessant.

UBI rapport over BIEN 2016 i Seoul

Kakerlakken og water gun festival

Dagen efter konferencen gik jeg rundt i byen for at nyde det, at være alene i en fremmed storby. Jeg ynder at gå rundt for mig selv og udforske områder, der ikke er præget af turister.

Det var på denne tur, da jeg følte mig lidt tørstig, ser jeg en smoothieforretning. Der ville jeg ind. Til min sølle forargelse ser jeg så, for første gang, en kakerlak forsøge at løbe igennem en mur. Det lykkes naturligvis ikke for den og jeg beslutter mig for at vandre videre til et andet område ved tabet af min appetit.

Den samme dag støder jeg på et herligt syn: koreanere er samlet for at fejre water gun festival. Der er vandgevær overalt og der spilles elektronisk musik fra toppen af et piratskib, der står i midten af pladsen. Der sprøjtes lystigt på alle inden for et bestemt område, så det var muligt at betragte det uden at blive drivhamrende våd.

Ved en af de sidste dage, der så jeg nogle af de "ekstremistiske" katolikker. En af dem gik rundt med et skilt med lidt af et voldsomt budskab og en anden kvinde stod i en bod og sang monotont, noget som jeg næsten kun kan formode er dommedagsbudskaber. De var især ikke begejstret for Ban Ki-moon, der er forekæmper for basale rettigheder for LGBT mennesker.

UBI rapport over BIEN 2016 i Seoul

Forbudslandet

Selvom der er affald på gaderne og de kapitalistiske strukturer i samfundet er ganske veludviklede, så er affaldet det eneste, der får Seoul til at lugte. Selvom der næsten ingen skraldespande er, så er gaderne som minimum fejede og nogenlunde rene. Der er masser af planter, træer og andet grønt de fleste steder.

Kun ganske få steder ser jeg folk ryge en smøg. Efter lidt søgning på internettet, da jeg undrer mig over fraværet af smøger, så får jeg så læst lidt historier om hvad Sydkoreanerne ikke må: generelt ikke ryge på offentlige steder, narkotika er meget ulovligt: en historie jeg senere fik bekræftet var om en Sydkoreansk rapper, der havde røget marihuana i USA, vendt tilbage, blevet opdaget og dømt 8 års fængsel.

Derudover er alt porno i Sydkorea illegalt. Undrende tjekkede jeg det ud og fik bekræftet, at selv på danske sexsider, så var videoerne blokeret af myndighederne. Om aftenen, hvor jeg havde mødtes med nogle af de andre fra kongressen, og var på vej hjem, var der dog en kvinde, som henvendte sig til mig. Hun var prostitueret og jeg ignorerede tilbudet stiltiende med næsen rettet på vej hjemad. Der findes dog sex-shops og særlige tobaksbutikker, hvor det er muligt at sidde behageligt og ryge en smøg.

Der er næsten ingen insekter i luften. Jeg spurgte en sydkoreaner om de brugte mange midler til bekæmpelse af insekter og lignende og jeg fik et bestemt ”ja”.

Sydkorea er meget vel et industrialiseret land, men det er bestemt ikke liberalt som statsstyre.

Samtaler om Danmark og den sydkoreanske tiger

Over flere omgange snakkede jeg med Sydkoreanere om den danske velfærdsstat, da det var så radikalt anderledes fra deres eget statsstyre. En af samtalerne fandt sted på Izakaya – en japansk restaurant, hvor jeg mødtes med Jeong Yiji i selskab med en af hendes veninder, tekstilsælger og venindens kæreste, IT-arbejder.

UBI rapport over BIEN 2016 i Seoul

Vi fik os en interessant samtale. Jeg berettede om de mange former for overførselsindkomster i det danske land, som bureaukratiske knuder, der langt hen ad vejen var velmente, men er vokset sig store som bylder: der er brug for en udrensning og blodtransfusion i Danmark.

Især vores lønninger og beløb på overførselsindkomster overraskede dem så meget, at venindens kæreste måtte tilkendegive, at han ikke helt kunne begribe det: 110 DKK som minimum i timeløn? 30.000 DKK om måneden? I Sydkorea lå gode lønninger i omegnen af 18.500 DKK. Ikke engang så meget tjente kærestens veninde. Han havde ellers været i militæret i 3 år, som en del af hans værnepligt og fået sig en IT-uddannelse.

Jeg har en lille bemærkning omkring deres værnepligt: alle mænd, medmindre de er uegnede, skal i værnepligt i 1½ år som minimum. Nogle tager værnepligten her i landet, men de sender også folk udenlandsk til fx Italien. Det er på den ene side Enhedslistens mareridt, men på den anden side de Konservatives våde drøm. Næsten alle mænd er blevet disciplineret i 1½ år og de fleste kan deltage i krig om nødvendigt. Rationalet skyldes jo Nordkorea, som de har været i krig med før. Ironisk nok synes mange sydkoreanere at Nordkorea er lidt af en joke. De er reelt ikke bange for dem og finder værnepligten overflødig. Jeg kan dog forestille mig, at mange synes det ikke er helt uvæsenligt: det er jo en form for betalt uddannelse, der forbereder dem på livet uden velfærd og ensretter samfundet rent mentalt.

Jeong Yiji's veninde har/havde selv et ønske om at gennemføre værnepligten, men kravene til kvinder er højere end for mændene, da de skal gennem test, som mænd ikke skal. Hun fortalte også, at der er en del mænd, efter lidt søgende spørgsmål, at de var lettere patriarkalske i deres natur og havde tendens til at se ned på kvinder, da de ikke kendte til reel disciplin.

De fortalte mig, at der var kommet en del social urolighed over den manglende velfærd og økonomiske sikkerhed i Sydkorea. Visse politikere er begyndt at se nærmere på konceptet, godt hjulet på vej af den lokale basisindkomstbevægelse.

Visse folk omtaler transformationen af Asien for "The Miracle of Asia" eller mere kendt som Asiens 4 tigre: Hong Kong, Singapore, Taiwan og Sydkorea. De har formået at transformere deres økonomi til industrialiserede landes standarder. Prisen har dog været hård for befolkningen, da dette ikke er ensbetydende med, at befolkningen faktisk har det godt. Som én fortalte mig, så forekom det absurd at kalde det for et mirakel med al den lidelse, der samtidig fandt sted.

Efter masser af sushi, deres lokale øl, æggekage med blødkogte æg indeni og "fiskesvær/-hud" på toppen, der bevægede sig pga. varmen fra æggekagen, så tog vi hver til sit og min rejse næste dag var sammen med Jeong Yiji til forstaden Jungnang-gu, Bonghwasan station.

Kulturejsen i udkanten af Seoul

Blomstercaféen

Efter en længere tur med metroen, så ankommer vi til Bonghwasan station. Vi møder Jeong Yiji's to tidligere medstuderende, Hwang Kyeongmin, Ham Ji A og deres tidligere professor Kim Jin A, der har inviteret os alle ud på dagens oplevelsestur. Kyongmin og Ji A er begge filmenthusiaster og straks nævner den ene af dem, at hun er meget begejstret for Lars Von Trier og at hun især er begejstret for Nymphomania. Så meget for at undertrykke befolkning gennem forbud af porno!

Vores første tur går til en lille sød blomstercafé. Jeg kalder det en blomstercafé, da hele lokalet er fyldt med blomster og andre fine planter og møblerne ligner møbler, i god stand, der passer ind i ethvert kolonihavehus.

På en og samme tid, der var maden det mest nærværende og fremmedgørende i forhold til hvad jeg selv er vant til. Maden var italiensk-koreansk inspireret og professoren sagde, at maden mindede om hvad, der kunne serveres til en børnefødselsdag. Det var søde pastaretter, pizza med revet grøntssagsbund, andre småretter og til sidst vaniljeis i knust is, soyamælk og søde azukibønner serveret i to store bowler. Jeg er ikke typen, der tager billeder af maden, så kære læsere: beklager.

Foreningshus og café

Herefter skulle vi kort forbi en café, der også var et foreningshus. Overskuddet i foreningshuset gik til ofre for sexslaveri.

Nogle bemærkninger om sexslaveri i Sydkorea: sexslaveri er ret udbredt på trods af forbud mod

UBI rapport over BIEN 2016 i Seoul

prostitution. Før moderniseringen havde sydkoreanerne et caste af kvinder for eliten, men moderniseringen eliminerede castet og de første bordeller blev til.

20 pct. af mænd bruger i gennemsnit \$580 om måneden på prostitution, 23,1 pct. af alle mænd har deres første seksuelle akt med en prostitueret og det samme gælder for 2,6 pct. af alle kvinder. Store dele af befolkningen går meget op i tøj og kosmetik (note: i vestlige lande øges salget af kosmetik når økonomien går dårligt) og for en række kvinder betyder det, at de bliver nødt til at finde en måde at komme ud ad deres gæld. Det kan i mange tilfælde føre til prostitution. Det er bl.a. disse kvinder foreningshusets overskud går til: hjælpe dem ud af prostitution.

Det gik hurtigt op for mig, at foreningshuset minder meget om en forening i et dansk perspektiv. Gennem samtaler med de andre, så kom det frem, at en forening i Sydkorea er ret usædvanlig, så derfor begyndte jeg at fortælle lidt om de forskellige typer af foreninger, der er i Danmark.

Joesan dynasti højgrav

Vi besøgte den kongelige højgrav Taereung til minde for dronning Munjeong (1501-1565, tredje kone til kong Jungjong. Hun er bl.a. kendt for at have løftet forbuddet mod buddhismen og at give land til almenfolket frem for de adelige.

Det er et relativt lille museum, men alligevel interessant at høre lidt om deres historie. Det var desuden ret interessant at høre om, hvordan de forstod sig på konceptet om at beskytte sig selv mod onde ånder, som i høj grad minder om, hvordan vi i vesten beskytter os mod vampyrer og dæmoniske væsner såsom gargoyler: der var en flod, der skulle krydses, vogtere som kun royale kunne kontrollere vågede over gravhøjen, små statuer til at beskytte sig mod flere ånder m.m. - meget genkendeligt fra et vestligt perspektiv.

Grundtvigiansk inspireret kulturcenter

Det næste sted vi skulle besøge var noget af en oplevelse alene i inspirationen til projektet – og hvordan det til tider forekommer som mere empatisk og virkeliggjort end det gøres i Danmark. Vi besøgte et center, der var et forsamlingssted for børn og unge og havde taget direkte inspiration fra Grundtvig. Det gjorde så også, at jeg fik lidt af en celebrity-status, da jeg var fra Danmark. De fleste børn, da de hørte at jeg var fra Danmark kiggede med måbende begejstring, men også lidt nervøst!

Der var forskellige afdelinger: der var et børnebibliotek, der også fungerede som et sted som små børn kunne lege i. En lille café var tilknyttet og der hang plancher de fleste steder om, hvad jeg formoder, forskellige aktiviteter. Længere oppe i bygningen er der et mødelokale, K-pop (koreansk pop) danserum, lokale til elever, der normalt skulle gå i den offentlige skole, men af en eller anden årsag ikke kunne og endnu længere oppe en etage, der mindede lidt om et fritidshjem.

Det var en forbløffende og livsbekræftigende oplevelse at se sådan et initiativ i et land, der har gennemgået så mange kampe og så meget lidelse, set fra et dansk perspektiv. Jeg emmede indvendigt af begejstring, så det var lidt svært for mig at starte på et kompliment til stedet, men det kom frem efter lidt tid.

UBI rapport over BIEN 2016 i Seoul

Det var et sted for børn i alle aldre, der havde udfordringer med at blive en del af samfundet under normale vilkår, der var fokus på dannelse og det var muligt at udfolde sig på forskellig hvis. Hvad er der ikke at holde af ved sådan et sted?

Stedet var støttet af en mand, der arbejdede med, hvad vi kan kalde for social-økonomiske virksomheder, der modtog støtte fra staten. Det var den næste person vi skulle besøge.

Cow & Dogs

Hvis du har interesse i at starte din egen forretningsplan i samarbejde med andre, men mangler et godt sted at være, så er Cow & Dogs stedet for dig, et iværksætterhus. Det er et simpelt og gratis kontorfællesskab – med mulighed for tilkøb af bedre faciliteter i øvre etager. Stedet kaldes for Cow & Dogs, da det er et ordspil, der hentyder til, at selv køer og hunde er velkomne. Manden, som på engelsk blev døbt ”Mr. Pathfinder” snakkede udelukkende på koreansk, men de andre var meget behjælpelige med at forklare det mest essentielle.

Det kan siges at Mr. Pathfinder er en form for regulator mod monopoler og dermed en støtte til virksomhedsopstart. Sagt på en mere klassisk facon inden for økonomisk teori, så er han med til at skabe nemmere adgang til markedsøkonomien ved at støtte iværksættere.

Mr. Pathfinder viste os rundt i området, som egentligt var lidt hip uden at være et dyrt sted. Bygningerne var generelt lavere, hvilket var meget rart, da det derfor mindede lidt mere om Danmark.

Vi kom forbi et område, der hedder Social Avenue. Social Avenue er en stor containerpark med mange butikker i containerne. Det minder i høj grad om Boxland – bare pænere og mere stilet.

Besøget blev afsluttet med at vi tog på koreansk restaurant. Jeg formåede at demonstrere fine evner med spisepindene. Snakken gik frem og tilbage inden det var tid for mig at tage mod lufthavnen.

På gensyn

Kender i det, at man ikke har lyst til at forlade et sted af ren glæde og begejstring? Selvom Danmark er et skønt land, så kommer motivationen fra glade, interessante og empatiske mennesker. Jeg har fået venner/bekendtskaber, som jeg klart bliver nød til at se igen – hvad end det bliver i Danmark eller Sydkorea.

Jeg ser frem til at møde dem igen.